

[Ministeren for offentlige arbejder.]

er væsentligt i forretningssager, og hvad man ikke kan bringe offentligt frem. Jeg tror ikke, at det ærede medlem er i stand dertil, men jeg tror jo nok, at de, der til daglig beskæftiger sig med forretning, er klar over, at det kan betyde noget for SAS, at de oplysninger, der kommer frem, måske kan bruges af SASs konkurrenter, og jeg er klar over, at når der har været tale om fortrolige ting, har ledemotivet hos SAS og også hos statsrepræsentanterne været, at man ikke måtte skade virksomheden ved at offentliggøre oplysninger, som kunne bruges imod selskabet. Det ærede medlem sagde, at han tog tingene så højtideligt, at han ikke delagtiggjorde sin gruppe i dem. Jeg ville dog mene, at når man over for det ærede medlems gruppe nævnte ting, der var fortrolige, kunne man også stole på, at de forblev fortrolige stadig væk.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Jeg takker den højtærede minister for svaret angående undersøgelsen af problemerne vedrørende piloterne. Jeg tvivler heller ikke om, at de højtærede ministre vil lade foretage en undersøgelse her, for ellers hører det hele jo op. Og her er det, jeg må tillade mig at gøre den rent praktiske bemærkning, at det drejer sig jo ikke om folk, der kæmper for en minimumsugeløn på 250 kr., og jeg tror nok, at det kunne være ret og rimeligt, om landene blev enige om at sige, at når vi opretholder dette store beredskab, så skal piloterne bøje sig for en uvildig voldgift. Det vil jeg også tro at de svenske myndigheder skulle kunne belæres om.

Jeg forstod ikke rigtig det, ministeren sagde om, at han vidste, hvor vanskeligt det var, allerede den 7. marts. Ja men så er det da så meget vigtigere, at vi nu får den nye § 5.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Morten Lange: kan det ærede medlem ikke forstå, at nu har vi i folketinget ordnet denne sag, nu er ansvaret efter loven knyttet til ministeren, men der er jo mange andre sager, hvor dette ikke er tilfældet? En autoritativ udtalelse om pligterne er, hvad vi trænger til, for i disse forhold er det snart således, at man spørger: hvem har overhovedet noget ansvar i dette land?

(Kort bemærkning).

Gottschalck-Hansen: Jeg synes, det er temmelig stærkt, at den højtærede minister har frimodighed til at stille sig op og fra dette sted at ville belære mig om administration og forvaltning. Jeg synes, at efter alt det, der er foregået her, er det den højtærede minister, der skal være mest tilbageholdende og mest forsigtig med at optræde som læremester og pædagog i så henseende. Han har vist ikke megen visdom at kunne give fra sig i så henseende.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvilke udenrigspolitiske hensyn der forpligter til tavshed i denne sag. Det må bero på en erindringsforskydning, når ministeren gør gældende, at jeg ikke skulle have spurgt direkte vedrørende aktionærer. Det har jeg gjort ikke én, men flere gange. Men vi er i den gunstige situation — jeg ønsker ikke, at ministeren skal aftvinges et svar for åbent tæppe i denne sag — at sagen formentlig i henhold til forretningsordenen skal behandles i et nyt udvalgs-møde mellem anden og tredje behandling, og dér vil jeg tillade mig at komme igen med spørgsmålet. Så kan ministeren ved sin administrative kundskab, viden og dygtighed forberede sig til at give mig et sagligt svar desangående.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ja, der er jo ingen grund til, at det ærede medlem hr. Vagn Bro og jeg længere skal diskutere spørgsmålet om piloterne. Vi er vel i og for sig enige om, at det er bedst nu at undgå at komme i den situation, at lovgivningsmagten skal gribe ind. Jeg synes egentlig, det er bedst, at vi klarer dette spørgsmål straks, at man ordner sig på international basis med hensyn til piloterne. For det, der er galt, er, at der er konkurrence mellem de forskellige flyveselskaber om de lønninger, der betales. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at der ikke er tale om folk, som lider nød.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro var så inde på det interessante, at jeg den 7. marts var klar over, at det ikke var godt med SASs økonomi. Det var jeg klar over allerede i 1959. Men det er dog givet — det synes jeg det ærede medlem burde kunne forstå — at selv om vi får en ny paragraf ind, må en minister dog have lov til at danne